

Bemærkninger til forslaget

Udnævnelsen af medlemmer til skatteråd og amtsligningsråd pr. 1. januar 1985 indebar et afgørende brud på en mangeårig praksis, idet der hidtil har været tradition for, at den til enhver tid siddende minister udelukkende bestræbte sig på at sikre en sammensætning, der i videst muligt omfang afspejlede folketingets sammensætning.

Den nuværende minister brød denne praksis ved at give sit eget parti 11 ud af 15 pladser, ved yderligere at bruge to pladser til et forsøg på at bestikke det andet store regeringsparti og det største oppositionsparti til at undlade kritik og ved overhovedet ikke at udnævne medlemmer fra de tre partier, der sammen med det konservative folkeparti var stærkt underrepræsenterede, nemlig socialistisk folkeparti, kristeligt folkeparti og venstresocialisterne. Hvis ministeren i overensstemmelse med hidtidig praksis havde anvendt de i forslaget nævnte principper, ville partisammensætningen af de udnævnte medlemmer have været: S 1, KF 7, SF 4, CD 1, KrF 1, VS 1. Ministerens faktiske udnævnelser fordeler sig imidlertid således: S 2, KF 11, CD 1, V 1. Endvidere brød han hidtidig praksis ved ikke at indkalde partiernes ordførere til en fælles drøftelse før den endelige udnævnelse.

Allerede før ministerens udnævnelser var kendt, var sagen oppe i folketinget, idet socialistisk folkeparti stillede lovforslag om en ændret procedure, således at folketinget selv foretog udnævnelserne, og således at allerede udnævnte medlemmer ikke mere automatisk blev genudnævnt. Debatten viste, at der fortsat var flertal for den hidtidige praksis. Sammensætningen af de udnævnelser, ministeren allerede havde planlagt, kom ikke frem under debatten, idet ministeren påberåbte sig manglende hukommelse.

Disse oplysninger kom imidlertid frem dels under udvalgsarbejdet og dels i form af et svar fra

ministeren til ordføreren for forslagsstillerne. Disse oplysninger affødte en klage til ombudsmanden.

Såvel de to svar som klagen til ombudsmanden og svaret herpå er optrykt som bilag. Som det fremgår, afviser ombudsmanden at behandle sagen, fordi han anser den for politisk.

Det er dermed op til folketinget at afgøre, om den hidtidige praksis vedrørende udnævnelser til skatteråd og amtsligningsråd skal genoptages, eller om det for fremtiden skal være praksis, at enhver siddende minister uhindret kan favorisere sit eget parti.

Forslagsstillerne er naturligvis opmærksomme på, at sagen er noget penibel for de to partier, der er forsøgt bestukket. Forslagsstillerne vil dog hende opmærksomheden på, at der er en afgørende forskel mellem at være forsøgt bestukket og at være bestukket. Der er således ikke grund til at antage, at de to partier ikke har været i god tro, da de blev bedt om at finde kandidater til de to pladser. Ligeledes må deres optræden under debatten om socialistisk folkepartis lovforslag, hvor socialdemokratiet støttede ministeren, mens venstre helt afholdt sig fra at tage ordet og lod sig repræsentere af den konservative ordfører, formodes at være begrundet i principielle overvejelser.

I øvrigt henvises til bemærkningerne i klagen til ombudsmanden som en uddybning af baggrunden for forslaget.

Bemærkninger til de enkelte dele

Ad 1-3

Disse punkter er blot en bekræftelse af den procedure, der har været fulgt indtil den sidst foretagne udnævnelse. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at forslagsstillerne har valgt ikke at foreslå en bestemt forholdsvalgs metode anvendt, men i overensstemmelse med hidtidig praksis overlader